

[Aage Fogh.]

den gode økonomi til udbygning af vort produktionsapparat, skulle vi have gode muligheder, men det kræver, at vi først og fremmest viser interesse for at investere på de områder, der kan tjene til at øge og ikke mindre til at billiggøre vor produktion. Det kræver også, at vi hurtigt går i gang med en vis omlægning og tilpasning inden for produktionen. Det kræver tillige, at vi ved at liberalisere søger at holde prisniveauet i tømme, og at vi ikke ved unødige forhøjelser af vore toldsatsker skaber unødige vanskeligheder for vor samhandel med de lande, der ikke omfattes af de syv.

Det ærede medlem hr. Poul Møller gjorde opmærksom på, at vi stod i en ny tid. Jeg er ganske enig med det ærede medlem heri, og derfor skal vi også fordomsfrit gå ind i de forhandlinger, der må føres, og som vi fører for tiden næsten fra morgen til aften i det udvalg, der behandler lovforslagene vedrørende told og valutaforhold.

Jeg tror på, at der vil være mulighed for at lægge forholdene sådan til rette, at vi ved et fornuftigt samspil mellem erhvervene og staten kan nå til relativt gode resultater for Danmarks økonomi. Jeg må sige, at jeg bedømmer ikke mulighederne nær så pessimistisk som det ærede medlem hr. Per Federspiel, men det var jo også en ynke at høre. Jeg tror ikke, det ærede medlem vil få mere ret i sin spådom, end det ærede medlem hr. Axel Kristensen fik i de spådomme, han fremsatte i fjor, og jeg kunne for resten tilføje, at jeg tror heller ikke, han vil få mere ret i sin spådom, end det ærede medlem hr. Erik Eriksen har fået i de spådomme, han fremsatte i 1957 om de frygtelige virkninger, trepartiregeringsdannelsen ville få for Danmarks økonomi og tilliden hertil ude i den store verden.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til igen at understrege over for den højtærede minister, at vi fortsat skal holde os det endelige mål for øje: afspændingen nationerne imellem, samhandelen nationerne imellem. Det er vel i virkeligheden det bedste middel, vi har til fredeligsgørelse folkene imellem, og derfor skal det være det mål, vi fortsat arbejder efter.

Om selve konventionen skal jeg ikke sige så forfærdelig meget. Jeg kunne godt i parentes bemærket sige, at det gør et godt

indtryk, at den på visse områder ikke helt falder sammen med grundlaget for konventionen mellem de seks. Jeg kan således nævne artikel 42, ifølge hvilken vi til forskel fra de seks ikke indmelder os til evig tid, ikke fordi jeg tænker på, at vi skal udmelde os af de syv, men det giver alligevel en beroligelse, at den mulighed måtte være til stede, hvis forholdene skulle føje sig sådan, at det måtte blive ønskeligt. Jeg venter det ikke.

Det vigtigste afsnit er efter min bedømmelse det, der omfatter afskaffelse af told og restriktioner. Jeg tillægger det meget væsentlig betydning, og reglen, hvorefter det sker, er vel rimelig; om der er mulighed for at gøre det endnu hurtigere end anført i paragrafferne, vil fremtiden vise.

Hvad angår områdebestemmelserne, er jeg glad ved, at de har fået den udformning, de har; de er overskuelige, og det gælder også de attester, der skal følge varerne.

Mulighederne for ændring af den gældende traktat finder jeg i artikel 32, hvori det om rådets opgave i stk. (c) hedder:

„at overveje, hvorvidt der skal træffes yderligere foranstaltninger af medlemsstaterne for at fremme opnåelsen af sammenslutningens mål og for at lette oprettelsen af snævrere forbindelser med andre stater, sammenslutninger af stater eller internationale organisationer.“

Som sagt — jeg finder konventionen overskuelig, og jeg anbefaler den i dens helhed. Og så glæder jeg mig overordentlig meget over, at de afsnit, der omfatter landbrug og fiskeri, nu er direkte indfattet i konventionen. Artiklerne 21-24 omhandler disse problemer. Under forhandlingerne i sommer bad jeg den højtærede udenrigsminister om, hvis det var muligt, at få disse aftaler indfattet i konventionen, og jeg opfatter det sådan, at det med den placering, vi har fået, er givet, at den aftale, der nu er truffet mellem Danmark og en række lande på landbrugets område, består, så lang tid konventionen består, medmindre de to lande indbyrdes træffer anden aftale. Jeg vurderer det altså sådan, og jeg beder den højtærede udenrigsminister bekræfte, om det er rigtigt, at den aftale, der er truffet mellem Danmark og England, består, så lang tid konventionen består, medmindre de to parter i enighed går til ophævelse